

ΔΥΣΚΟΛΟΣ

(ΠΑΝ) τῆς Ἀπτικῆς νομίζετ' εἶναι τὸν τόπον,
 Φυλὴν, τὸ νυμφαῖον δ' ὄθεν προέρχομαι
 Φυλασίων καὶ τῶν δυναμένων τὰς πέτρας
 ἐνθάδε γεωργεῖν, ἱερὸν ἐπιφανὲς πάνυ.
 τὸν ἀγρὸν δὲ τὸν ἐπὶ δεξι' οἰκεῖ τουτονὶ 5
 Κνήμων, ἀπάνθρωπός τις ἄνθρωπος σφόδρα
 καὶ δύσκολος πρὸς ἅπαντας, οὐ χαίρων τ' ὄχλωι—
 “ὄχλωι” λέγω; ζῶν οὗτος ἐπιεικῶς χρόνον
 πολὺν λελάληκεν ἠδέως ἐν τῷ βίῳ
 οὐδεν(ί), προσηγόρευκε πρότερος δ' οὐδένα, 10
 πλὴν ἐξ ἀνάγκης γειννιῶν παριῶν τ' ἐμὲ
 τὸν Πᾶνα· καὶ τοῦτ' εὐθὺς αὐτῷ μεταμέλει,
 εὖ οἶδ'. ὅμως οὖν, τῷ τρόπῳ τοιοῦτος ὢν,
 χήραν γυναῖκ' ἔγημε, τετελευτηκότος
 αὐτῇ νεωστὶ τοῦ λαβόντος τὸ πρότερον 15
 υἱοῦ τε καταλελειμμένου μικροῦ τότε.
 ταύτῃ ζυγομαχῶν οὐ μόνον τὰς ἡμέρας
 ἐπιλαμβάνων δὲ καὶ τὸ πολὺ νυκτὸς μέρος
 ἔζη κακῶς. θυγάτριον αὐτῷ γίνεται
 ἔτι μᾶλλον. ὡς δ' ἦν τὸ κακὸν οἶον οὐθὲν ἂν 20
 ἕτερον γένοιθ', ὁ βίος τ' ἐπίπονος καὶ πικρός,
 ἀπῆλθε πρὸς τὸν υἱὸν ἢ γυνὴ πάλιν
 τὸν πρότερον αὐτῇ γενόμενον. χωρίδιον
 τούτῳ δ' ὑπάρχον ἦν τι μικρὸν ἐνθαδὶ
 ἐν γειτόνων, οὗ διατρέφει νυνὶ κακῶς 25
 τὴν μητέρ', αὐτόν, πιστὸν οἰκέτην θ' ἕνα